

רע"פ 3503/15 - דומניק גולר ג'וזף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3503/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: דומניק גולר ג'וזף

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 30.4.2015, בעפ"ת 28684-03-15, שניתן על-ידי כב' השופטת ר' בש

בשם המבקש: עו"ד יוסף פנדריך

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש), בעפ"ת 28684-03-15, מיום 30.4.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ג' קרזבום - סג"נ) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתתע"א 3568-02-15, מיום 18.2.2015.

עמוד 1

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילת רשיון הנהיגה של המבקש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור. בהחלטה, מיום 26.5.2015 (השופט ח' מלצר), נעתר בית משפט זה לבקשה והורה על עיכוב ביצוע עונש הפסילה.

רקע והליכים קודמים

3. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של נהיגה מעל למהירות המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על-פי כתב האישום, ביום 29.1.2015, נהג המבקש ברכבו במהירות של 126 קמ"ש, בכביש 752, בו מותרת הנסיעה במהירות שאינה עולה על 70 קמ"ש.

4. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, החליט בית המשפט לתעבורה לפסול את רשיון הנהיגה של המבקש ל-45 ימים. לצד זאת, קָנס בית המשפט לתעבורה את המבקש בסך ₪ 1,000; והשית עליו חודשיים פסילת רשיון נהיגה על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור את העבירה שבה הורשע.

5. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה, אותו הוא מיקד ברכיב פסילת רשיון הנהיגה שלו, במסגרת העונש אשר הושת עליו בבית המשפט לתעבורה. המבקש טען בערעורו, כי הוא זקוק לרשיון הנהיגה לשם פרנסתו, ובשל נסיבות אלו, יש להמיר את עונש הפסילה בפועל שהושת עליו, לעונש פסילה על תנאי. לאחר שנתן דעתו לשיקולים השונים, החליט בית המשפט המחוזי, ביום 30.4.2015, לדחות את הערעור. בית המשפט המחוזי ציין, כי המבקש נהג במהירות העולה ב-56 קמ"ש על המהירות המותרת באותו כביש, ו"נהיגה במהירות כה מופרזת יוצרת סיכון לציבור המשתמשים בדרך, לרבות לנהג עצמו". על-כן, כך הוסיף וקבע בית המשפט המחוזי, "עברו התעבורתי הנקי של [המבקש], וכן העובדה [שהוא] נזקק לרכבו לצורך עבודתו, אינם מצדיקים הקלה בעונש הפסילה בפועל".

הבקשה לרשות ערעור

6. הבקשה שלפניי נסובה, מטבע הדברים, על רכיב פסילת רשיון הנהיגה בפועל שהושת על המבקש. המבקש חוזר וטוען, כי פסילת רשיון הנהיגה בעניינו אינה מידתית, באשר "מדובר ברכב שמשמש את המבקש לצורכי פרנסה ולא ניתן לעבוד בלעדיו". עוד טוען המבקש, כי יש מקום ליתן את הדעת לכך שזוהי הרשעתו הראשונה בעבירת תעבורה, ו"אין שמץ של מסוכנות" בנהיגתו. מבלי להקל ראש בחומרת העבירה, מטעים המבקש כי נהיגתו המהירה במקרה דנן, אינה אלא "תולדה של הסחת דעת".

7. בתגובה לבקשה לרשות ערעור, טוענת המשיבה כי עונשו של המבקש אינו חורג באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת. המדובר, כך נטען, "בחריגה גבוהה משמעותית מהמהירות המירבית המותרת בחוק, שיש בה משום סיכון חיי אדם, ועל כן היא גוררת ענישה מחמירה".

דין והכרעה

8. הלכה היא, כי היעדרות לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או רחבת היקף, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או כאשר קיים חשש מפני אי-צדק או עיוות דין חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4095/15 אסולי נ' מדינת ישראל (23.6.2015); רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015) (להלן: עניין דדון); רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי, כמו גם בנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה, כי היא אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.

עוד אציין, כי הבקשה נסובה על חומרת העונש שהושת על המבקש, וכידוע, טעם זה אינו מצדיק, על דרך הכלל, מתן רשות ערעור, אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה בצורה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה למעשים דומים (עניין דדון); רע"פ 2945/15 אבו חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015); רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת ישראל (15.4.2015). בנידון דידן, נחה דעתי, כי עונשו של המבקש אינו סוטה כלל ועיקר ממדיניות הענישה לעבירות דומות. מטעם זה, כשלעצמו, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

9. יש לחזור ולשנות, כי עבירות הנהיגה השונות, ובכלל זאת, עבירת הנהיגה מעל המהירות המותרת, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", נגדן מצווה בית המשפט להילחם ביד קשה. יפים, בהקשר זה, דבריו של הנשיא מ' שמגר:

"במציאות המצערת שלנו יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות התנועה בדרכים [...] עונש הפסילה הוא עונש אפקטיבי ומרתיע, ומי שמרשה לעצמו לנהוג במהירות העולה [...] מעל למותר, איננו יכול לצפות להתחשבות יתר בעת משפטו" (רע"פ 262/91 ארביב נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 580, 582 (1991); ראו גם: רע"פ 241/10 אבו תרק נ' מדינת ישראל(11.1.2010)).

לאור הדברים האלו, דעתי היא, כי חרף הפגיעה האפשרית בפרנסתו של המבקש, פסילת רשיון הנהיגה שלו לפרק זמן של 45 ימים, הינה, בנסיבות העניין, תוצאה מתבקשת, מידתית וראויה.

10. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

לפיכך, מתבטלת בזאת ההחלטה מיום 26.5.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע עונש פסילת רשיון הנהיגה של המבקש. המבקש יפקיד את רשיון הנהיגה שלו, בידי מזכירות בית המשפט לתעבורה, עד ליום 19.7.2015, שעה 12:00.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ה (28.6.2015).

ש ו פ ט
